

Katoliški GLAS

Uredništvo in uprava:
Gorica, Riva Piazzutta šte. 18
Poduredništvo:
Trst, Vicolo delle Rose šte. 7

Polletna naročnina . . . Lir 800
Letna naročnina . . . Lir 1.500
Letna inozemstvo . . . Lir 2.500
Poštno ček. račun: šte. 24/12410

Leto IX. - Štev. 25

Gorica - četrtek 20. junija 1957 - Trst

Posamezna številka L. 30

Politični voditelji iščejo mir

Razorožitvena pogajanja

Razorožitvena pogajanja v Londonu stopajo v odločilno obdobje. Izgleda, da sta ameriški in sovjetski delegat dosegla vsaj v načelu nekaj konkretnega. Ameriške zaveznice se boje, da sta se ameriški in sovjetski delegat pomenila kaj takega, kar bi bilo v njihovo škodo. Vendar jih je potolažil ameriški zunanji minister Dulles, da je vsak strah odveč. Amerika se ne bo nikdar pogodila s Sovjeti na škodo svojih zaveznic.

Sovjeti sedaj predlagajo, da bi prekinili z atomskimi poizkusi za dve ali tri leta. Posebna komisija pa naj bi nadzorovala Združene države, Sovjetsko zvezo, Veliko Britanijo in področja Tihega oceana. Nekateri pravijo, da je tudi ameriški predlog sličen sovjetskemu, samo da bi zahodne države želele dodati k prekinitvi še prepoved izdelovanja novega atomskega orožja. Vsak sporazum pa bo imel in dosegel svoj smisel le, če se ga bodo zares vsi držali, ne pa tajno grmadi zaloge novega orožja za še nevarnejše poizkuse po preteku sporazuma o prenehanju poizkusov. Zato je na mestu zmerni optimizem, da bodo v Londonu le storili prvi in najtežji korak na poti k razorožitvi.

Evropski kongres v Rimu

V Rimu se je vršil ob številnem mednarodnem zastopstvu evropski kongres. Namen kongresa je, razširiti zavest evropskih narodov, da je združitev Evrope nujno potrebna in edina njena rešitev. Delo za združitev Evrope je zelo živahno, ker to zahteva sedanji čas. Kongresa se je udeležil tudi predsednik Gronchi, ki je na zborovalce naslovil nekaj toplih pozivov. Pozval je navzoče, naj si vsakdo v svoji državi prizadeva, da se ustvarijo politični pogoji, da bo zavest o politični evropski solidarnosti prodrla globoko v miselnje njihovi narodov. Kongresiste je sprejel tudi sv. oče, ki jih je v posebnem nagovoru vzpodbujal k vztrajnosti pri začetem delu.

Obisk na Finskem

Osemdnevni obisk sovjetskih pravnikov na Finskem je končan. Uradno poročilo pravi, da sta se obe državi pogodili, da bosta povečali trgovino za 100 milijonov rubljev. Glavna vsebina razgovorov je v uradnem poročilu le medlo nakazala:

na. Sovjeti bi želeli, da bi Finska pomagala Sovjetom v njihovi zunanji politiki, da bi odtrgali Norveško in Dansko od Atlantske zveze in ju spravili v nevtralni tabor. Toda v tem prizadevanju, trde opazovalci, sovjetska prvaka nista uspela in sta morala na svoje oči ugotoviti, da so ju na Finskem zelo hladno sprejeli, kot pač sprejemamo nezaželene goste. Skandinavski krogi se vprašujejo, kako to, da se Sovjeti naenkrat tako zavzemajo za nevtralnost? Saj je vendar še vsem dobro v spominu, kako Sovjeti pazijo, da ne bi postala nevtralna katera izmed njihovih podložnic. Sedaj celo prepravljajo proces proti bivšemu madžarskemu ministrskemu predsedniku Nagyu, ki je lani med uporom okleal nevtralnost Madžarske. Obisk Sovjetov na Finskem je šele uvod v nove obiske v druge države. Sovjeti žele na vsak način zabrisati strahotni zatiralni nastop njihove vojske na Madžarskem.

Angleško-ruski odnosi

Preds. britanske vlade Mac Millan je odgovoril na Bulganinovo pismo, ki ga je dobil aprila. V svojem odgovoru sročila Mac Millan Sovjetom, da je sporazum med Vzhodom in Zahodom odvisen od rešitve nemškega vprašanja. Vsi zahodni predlogi za splošno razorožitve in evropsko varnost so nujno povezani z nemškim vprašanjem. Sovjeti naj omogočijo nemškemu ljudstvu, da svobodno izvoli svojo vlado in svobodno odloča o svoji bodočnosti, ako želijo dejansko pokazati dobro voljo za ureditev glavnih mednarodnih zadev. Mac Millan dalje sporoča, da se mu zdi sporazum med atlantskim zavezništvom in varšavskim paktom neizvedljiv. Mac Millan se zavzema za delni sporazum o razorožitvi, ker bi ta odprl pot za splošno ureditev vprašanj, ki razdvajajo Vzhod in Zahod. Najbolj potrebna pa je splošna razorožitve. Mac Millan dalje želi, da bi se odnošaji med Sovjetsko zvezo in Veliko Britanijo zboljšali. Sovjeti so krivi, če se to še ni zgodilo. Angleško javno mnenje je zelo pretresla sovjetska vojaška intervencija na Madžarskem. Madžarsko vstajo je podpirala ogromna večina prebivalstva v želji, da se otrese sistema, ki mu je tuj in mu je bil vsiljen. Mac Millan v svojem odgovoru ne omenja možnosti, da bi obiskal Moskvo.

Položaj na Bližnjem Vzhodu

Kralj Ibn Saud je bil sedem dni na obisku v Amanu pri jordanskem kralju Huseinu. Po končanih pogovorih so objavili poročilo, v katerem se arabska vladarja obvezujeta, da bosta nadaljevala boj za neodvisnost arabskih narodov. Dalje govori o arabskih pravcih v Palestini in obljublja, da bosta podpirala Alžirec v boju proti Franciji, da bosta ostala zvesta Arabski zvezi, Združenim narodom, sklepom bandunške konference in dogovoru o arabski solidarnosti, ki so ga podpisali februarja v Kairu.

Ko človek bere to poročilo, dobi vtis, da je z arabskimi državami vse v redu in da je dosegel Nasser novo diplomatsko zmago. Strokovnjaki za vprašanja Srednjega Vzhoda pa opozarjajo, da pomeni pojem arabska solidarnost v mislih Ibna Sauda in Huseina okrepitev odpora proti Nasserju ter gospodarsko in vojaško utrditev male jordanske države. Ibn Saud je zagotovil Jordaniji gospodarsko pomoč. Ibn Saud in Husein sicer sovražita Izraelce in sta v tem pogledu solidarna z Egiptom. Toda danes ni izraelske nevarnosti. Za Jordanijo in Arabijo je veliko nevarnejše Nasserjevo sodelovanje s Sovjeti. Jordanska vlada je sklenila celo zapreti svoje poslaništvo v Kairu in odpoklicati vse osebe, ker je egiptovska vlada izgnala jordanskega poslanika. Ta ukrep pa še ne pomeni preloma diplomatskih odnošajev med obema državama.

Pogovorom med Ibnom Saudom in Huseinom so proti koncu prisostvovali tudi libanonski zastopniki, med katerimi je bilo opaziti tri opozicijske voditelje. Pravijo, da je Ibn Saud posredoval med libanonsko vlado in opozicijo, katero je skušal pridobiti za kompromis in jo odtrgati od Nasserja. V bodoče bomo morda kmalu videli, če se mu je ta poskus posrečil.

Avstrijsko-nemški odnosi

Z Adenauerjevim obiskom na Dunaju je bil končan spor med Avstrijo in Nemčijo zaradi nemškega imetja v Avstriji. Novi sporazum določa, da smejo v Avstriji preiti v roke nemških državljanov le premoženjske vrednosti do 10 tisoč dolarjev. Na ta način se je Avstrija zavarovala, da bi nemški lastniki mogli vplivati na avstrijsko zunanjo in notranjo politiko.

Nova francoska vlada

Po dolgem času je Francija le dobila novo vlado. Sestavil jo je mladi radikal Bourges-Maunoury. V vladi sodelujejo socialisti in nekateri manjše stranke. Ljudski republikanci so ostali izven vlade, a pri glasovanju so se vzdržali. Program nove vlade je podoben prejšnjemu Molletovemu. Veliko pa je vprašanje, kaj bo mogla storiti nova vlada za rešitev franka in za pomirjenje v Alžiru.

Položaj v Sev. Afriki

V Severni Afriki je položaj vedno težji. Boji v Alžiru so vedno bolj zagriženi. Uporniki ne marajo popustiti. Francozi pa se ne morejo odločiti za sporazumno ureditev. Zato ne preostaja drugo kot nadaljevanje bojev, ki terjajo nove žrtve in nove milijarde. Sedaj se čuti že napetost tudi v Tuniziji in Maroku. Francozi imajo v Tunizu precej vojaštva. Pretekli teden je prišlo do resnih sporov med francoskimi in tunizijskimi oboževnimi silami. Tunis zahteva umik francoskih sil in grozi, da bo stopil odkrito v vojno proti Francozom, ako bo k temu prisiljen.

Poljski kardinal Višinski zapustil Rim

Po štiridesetdnevem bivanju v Rimu se je poljski kardinal Višinski s svojim spremstvom in sodelavci vrnil nazaj na Poljsko. Med bivanjem v Rimu je prejel iz rok svetega očeta kardinalski klobuk in prevzel v svojo posest svoj kardinalski sedež v Rimu. Poleg sprejema kardinalske časti je poljski kardinal imel več razgovorov s svetim očetom in na sedežih različnih cerkvenih kongregacij. Njegov spremljevalec škof Baranjak, ki vodi škofijo v Gneznem, je bil povisan v nadškofa. Ob slovesu iz Rima so se od kardinala in njegovega spremstva poslovili poljski veleposlanik, rektor poljskega cerkvenega zavoda, zastopniki poljske kolonije v Rimu in drugi. Kardinal je obiskal tudi pokopališča poljskih vojakov, ki so padli v bojih v Italiji med drugo svetovno vojno.

Ital. vladna kriza

Je še vedno na visokem morju. Predsednik senata Merzagora ni uspel združiti razprte sredinske stranke. Zato je sedaj sprejel mandat za sestavo nove vlade Fanfani, tajnik demokratske stranke. Težave delajo liberalci, ki nečejo nič slišati o kmetijskih pogodbah in o deželah.

Kratke novice

75-LETNICA PREDORA SV. GOTARDA

Predor Sv. Gotarda, ki veže Italijo s Svico, slavi letos 75-letnico svojega obstoja. Pred zgraditvijo tega predora je moral potnik, ki je iz Milana hotel doseči Svico, napraviti 27 ur dolgo pot. Danes pa zajtrkuje v Milanu, kosi pa že v Lucerni. Predor so po dolgih polemikah začeli graditi v letu 1872 in so ga dogradili osem let pozneje, leta 1880. Naporno in skrajno nevarno delo v predoru je zahtevalo žal tudi svoje žrtve, 133 delavcev in glavni inženir Louis Favre so izgubili življenje. Predor je dolg 15 km in je veljal ob času svoje dograditve za najdaljši predor na svetu. Parna lokomotiva, ki je prva napravila pot skozi predor in je pozneje prišla v državni muzej, je v teh dneh na novo preplečkana zopet prišla v promet, da proslavi svojo 75-letnico.

CARINSKE OLAJŠAVE V JUGOSLAVIJI

V Jugoslaviji so uvedli vrsto carinskih olajšav za blago, ki ga državljanji prejemajo ali prinašajo iz tujine. Blago, ki ne presega vrednosti 50.000 din in potrebe enega samega gospodinjstva, bo oproščeno vsakega plačevanja carine. Za vrednost nad 50.000 lir pa je še vedno v veljavi redna carina. Državljanji jugoslovanskega porekla in jugoslovanski državljanji z bivališčem v tujini, ki prihajajo na obisk sorodnikov v Jugoslavijo, smejo vzeti s seboj blaga v vrednosti do 150.000 din, ne da bi plačali carino. Prejemniki darilnih paketov iz tujine ne bodo plačali carine, če vrednost paketa ne presega 20.000 din in to enkrat v 3 mesecih. Predmeti, ki služijo za osebno uporabo domačih in tujih potnikov, blago, ki ga prinašajo jugoslovanski državljanji ob prenehanju jugoslovanske državljanji in prenehanju v inozemstvu, kakor tudi blago, ki ga jugoslovanski državljanji podedujejo iz inozemstva, bo oproščeno vsakega plačevanja carine. Prav tako so oproščena carine zdravila na podlagi zdravniškega recepta in rabljeni predmeti, ki služijo za potrebe gospodinjstva.

PROMET POD MONTBLANCOM

Predvidevajo, da bo promet skozi bodoči predor pod Montblancem zelo velik. Računajo, da bo šlo skozi predor letno 300.000 vozil, ki bodo prepeljala nad 300.000 ton blaga in okrog 1.300.000 oseb. Da v prometu ne bo zaostanka, bodo vozila morala voziti 40 km na uro.

PREDOR POD ROKAVSKIM PRELIVOM

Ameriški finančniki pregledujejo načrte za zgradnjo predora med Anglijo in Francijo pod Rokavskim zalivom. Predor bi stal 85 milijard.

ŽIČNICA NA MONT BLANC

Najvišja žičnica na svetu pelje na Mont Blanc. Speljana je do višine 3.842 m. Na vzpenjači je bil preteklo leto velik promet, saj je je poslužilo 100.000 planincev.

Wilhelm Hünermann:

10

Na božjih okopih

Resnična povest prevedena z dovoljenjem založbe Herder

»Tudi ta je torej zbežal!« je zajeceljal Coudrin pretresen. »In ta gotovo ni bil najemnik. Toda kaj nam še ostane drugega kot to, da bežimo in se skrijemo?«

»Nič drugega vam ne ostane, prav nič drugega,« je odvrnil kmet ognjevit. »Treba je pač čakati, da pridejo boljši časi!«

Nemo je duhovnik povsili glavo.

»Sicer ti pa moram povedati,« je spet začel najemnik, »da se je razvedelo, da si tukaj.«

»Ali je Andrej kaj izdal?« je Marcel oblastno zarohnel.

»Ne, samo svojemu očetu je povedal; ta pa je pravil v gostilni, kjer je to novico ujel kak rdeči ovaduh. Slišal sem, da jakobinci pripravljajo neko hudobijo. Zato mislim...«

»Ze dobro, stric,« je hitro rekel duhovnik. »Nikar naj te ne skrbi. Še danes bom šel iz tvoje hiše. Saj sem itak ozdravel.«

»Ah kaj, to ne gre,« je odvrnil zakupnik. »Saj bi ne bil kristjan, če bi te sedaj pustil iz hiše. Samo da bi vedel, kam naj te varno skrijem.«

»Kako bi bilo v starem praznem skednju pri grajskem zidu, oče,« je Marcel živahno predlagal. »Malo majav je že.

Toda Andrej in jaz sva v njem napravila razbojniško jamo. Celo miza je tam in slamnjača. Živa duša ga ne najde, kdor se tam skrjuje.«

»Toda duhovnika vendar ne moremo nastaniti tam,« je odkimal zakupnik z glavo.

»Gotovo ga! Razbojniška jama je najboljša skrivališče na vsem grajskem posestvu. Celo nekaj velikih sekir mora biti tam. Kaj naj se potem človeku zgodi?«

Deček je bil ves navdušen ob misli, da bi bratranca duhovnika skrili v svojem razbojniškem gnezdu.

»Torej dobro! Pojdim v razbojniško jamo!« se je smehljajal duhovnik.

»Kako pa bomo naredili, da ga nihče ne bo videl, ko bo šel tja?« je premišljeval zakupnik. Pa tudi sedaj je deček znal dobro svetovati.

»Bratranec se bo poslovil od tebe in od matere javno in kar se da glasno, tako da bo slišala vsa služinčad. Potem bo stopil na naš voz. Jaz ga bom peljal iz vasi do gozda, kjer se bo čez dan skrtil. Ko se bo stemnilo, se bo zopet vrnil k nam. Nato ga bom pa že varno spravil v jamo razbojnikov.«

»Sprejeto!« je odločil duhovnik vesel.

»Misli pa ima fant!« je zamrmral oče zadovoljno.

»O, saj ni tako hudo! Človek se vsega nauči,« se je Marcel skromno branil. Nato je pa prestrašeno pogledal.

»Ze, toda,« je zajeceljal, »kaj pa bo potem z veliko mašo in s. kajenjem?«

»O to pa ne pojde lahko,« se je smehljajal Peter Coudrin.

Dečko je žalostno pogledal svojo levo roko, na kateri se je še razločno poznala sled opeklina. »Če bi zdaj le vedel, čemu sem si pravzaprav ožgal roko!«

Drugi dan, ko se je bolnik še nekoliko okrepil, so prav natančno izpeljali Marcelov načrt. Duhovnik se je poslovil od zakupnikovih ljudi, kot da se odpravlja na dolgo potovanje. Marcel ga je peljal iz vasi ter prvi tem močno pokal z bičem. Ponoči pa je Peter Coudrin skrivaj spet prišel na grajsko posestvo in Marcel ga je ponosno in previdno spremljal v jamo razbojnikov.

Tako so jakobince spet neusmiljeno potegnili za nos. Ko so brezuspešno iskali duhovnika v gradu, so se vrnili, ne da bi kaj opravili, kajti vsa vas je pričala, da je uporniški duhovnik prej ta dan odpotoval.

Sovražstvo rdečih revolucionarjev do duhovnikov je bilo nepomirljivo. Vzeli so jim službe in imetje; zasledujejo jih iz kraja v kraj, preganjajo jih bedne in brez pomoči preko državnih mej, gonijo jih kot kaznjence na galere, odvažajo jih skupaj z razbojniki in morilci na Hudičev otok¹⁾.

Skoraj vse župnije so brez duhovnikov. Vse škofje, ki so se branili priselci, so izgnali iz škofij. Na njihova mesta so nastavili odpadnike, ki so prisegli, ki so pa bili kljub varnosti, katero so si hoteli kupiti s prisego, morda nesrečnejši kot preganjani.

¹⁾ Na Hudičevem otoku ima Francija še danes kazenske kolonije za najhujše zločince.

(Nadaljevanje na 3. strani)

NAŠ TEDEN V CERKVI Veliko zmagoslavje Marije iz Fatime

23. 6. nedelja, 2. pob.: sv. Zeno, m.
24. 6. ponedeljek: Rojstvo Janeza Krstnika
25. 6. torek: sv. Viljem, o.
26. 6. sreda: sv. Janez in Pavel, m.
27. 6. četrtek: sv. Ladislav.
28. 6. petek: nezap. praznik Srca Jezusovega
29. 6. sobota: sv. Peter in Pavel, zapovedan praznik

SV. JANEZ KRSTNIK, sin Elizabete, Marijine sorodnice, je bil že pred rojstvom očičšen od izvirnega greha, kot poroča sv. pismo.

IZ SV. EVANGELIJA

Tisti čas je povedal Jezus farizejem to priliko: »Neki človek je pripravil veliko večerjo in jih je mnogo povabil. Ob času večerje je poslal svojega služabnika, povabljenim povedati, da naj pridejo, ker je že vse pripravljeno. In začeli so se vsi hkrati izgovarjati. Prvi mu je rekel: »Pristavo sem kupil in jo moram iti pogledat; prosim te, imej me za opravičenega!« Drugi je rekel: »Pet jarmov volov sem kupil in jih pojdem preizkusiti; prosim te, imej me za opravičenega!« In spet drugi je rekel: »Oženil sem se in zato ne morem priti.« Služabnik se je vrnil in to sporočil svojemu gospodu. Tedaj se je hišni gospodar razsrdil in je rekel svojemu služabniku: »Pojd brž na ceste in ulice po mestu in pripelji semkaj uboge in pohabljenе in slepe in kruljave!« Služabnik je rekel: »Gospod, zgodilo se je, kar si naročil, pa je še prostor.« In gospod je rekel služabniku: »Pojd na pota in k ograjam in primoraj jih vstopiti, da se moja hiša napolni. Povem vam pa, nobeden izmed onih mož, ki so bili povabljeni, ne bo okusil moje večerje.«

Radodarni gostitelj je Bog, ki vabi ljudi vseh časov in vseh rodov na nemiljivo gostijo nebesnega kraljestva. Njegov služabnik je duhovnik, ki nosi božje vabilo in sporoča božje želje. Povabljeni gostje so pa vsi ljudje (v prvi vrsti verniki).

Ljudje so spraševali, kaj neki bo iz tega otroka. Napovedal jim je Janezov oče, Zaharija, da bo oznanjeval prihod Odršenika. To se je tudi uresničilo. Na Odršenika, ki ga je oznanjeval, je pokazal celo s prstom: »Glejte Jagnje božje, ki odjemlje grehe sveta!«

»Kaj neki bo iz tega otroka?« se pač sprašujejo starši. Da bi bil očičšen izvirnega greha in postal član Cerkve in tako mogel biti deležen Kristusovega odrešenja, ga starši dajo krstiti.

Kaj naj pričakujeta starša, ki zabranita svojemu otroku krst, krst, ki ga Jezus tako strogo ukazuje? Ubogi otroci — pagani!

brez razlike rodu, starosti in stanu. Vsi so povabljeni v nebesno kraljestvo: učeni in neuki, kmetje, delavci, obrtniki, stari in mladi. Nihče ni od Boga pozabljen, nihče izvzet. Le ljudje, tako toplo vabljeni, često prezrejo ponujeno vabilo zaradi svojih časnih poslov in koristi. Nekaterim se zdi važnejša njihova zemlja; drugim njihova živina, tretjim kupčija, četrtem družina in človeški užitek itd. Kako so vsi taki ljudje nespametni! Ali res ne razumejo, da so nebesa neskončno več od vsakršnega premoženja; neskončno več od vsega bogastva; neskončno več od vseh človeških blagov in užikov? Razumimo se: človeku je na tem svetu marsikaj potrebno; potrebna nam je zemlja, živina, ognjišče, dom itd. Vse tako in podobno nam je brez dvoma potrebno. Toda te stvari nas ne smejo odvrniti od Boga in nebes! Ne smejo pogubiti naših duš! Zatorej naj ne bodo na prvem mestu! Na prvem mestu naj bosta Bog in duša! Kaj pomaga človeku, če si ves svet pridobi, svojo dušo pa za vedno pogubi? Nismo ustvarjeni za ta svet, ampak za nebesa, za večnost! A nebesa si moramo zaslužiti z lepim, čistim in svetim življenjem. Ljubi Bog nas varuj tiste grozne sodbe: Ne boš okusil moje gostije. Zakaj povabljen si bil, pa si moje vabilo nespametno odklonil in ošabno prezrl. Zamenjal si biser z ničvrednim prahom. — Potrudimo se rajši, da bomo na smrtno uro slišali tole tolažilno besedo: Pridi, prijatelj, stopi v hišo večnega veselja! Uživaj in veseli se vekomaj z menoj!

Ob 40-letnici Marijinega prikazanja trem pastirkom se je v Fatimi zbralo 700 tisoč romarjev, med katerimi je bilo videti razne državne osebnosti: Portugalskega zunanjega ministra P. Cunha, obrambnega ministra Santos Costa, bivšega španskega ministra Artaja, Humberta Savojskega ter druge predstavnike Italije, Francije, Avstrije, Združenih držav, Brazilije itd.

Ob tej priliki je ital. revija »Orizzonte« izdala posebno številko »FATIMA«, v kateri opisuje zmagoslavno romanje Kipa fatimske Marije po svetu v letu 1947. — Misel za to romanje je bil sprožil neki župnik iz Berlina in jo v pismu poslal v Rim. Nihče ni takrat predvideval zmagoslavja, ki ga bo Marija deležna ob tem svetovnem pohodu, tem manj ker se ni uporabljala v ta namen nikakršna propaganda; zadostovala je beseda dušnega pastirja in stotisočgla množica se je zbrala ob vnožju Kraljice miru. Tako v Afriki, Indiji, Ameriki. Njeno romanje je bilo en sam velik čudež, med katerimi ni bil najmanjši ta, da so se najprej v Lisboni, nato še v 50 drugih mestih po svetu pojavile ob Marijinem kipu snežno bele grlice in golobčki, ob njenem vnožju krotko in mirno obsedele ter jo spremljale skozi bučno žumenje množic.

In, ali ni bil to pravi čudež, da so se ob njenem vnožju zgrinjali ne samo katoličani, ampak ljudstva vseh narodov in jezikov in veroizpovedi?

Mohamedanci iz Afrike in Azije, evropski in ameriški protestanti, pagani iz Oceanije in Polinezije so bili dobesedno očarani od »lepe Gospe!« Poganski in protestantski guvernerji so se poklonili Mariji in pred njo javno brali molitve svojega ljudstva. V nekem mestu Hindustana, kjer je le neznatna peščica katoličanov, se je zbralo ogromno število ljudi in priredilo Mariji naravnost triumfalni sprejem. Na otoku Ceylonu, v mestu Colombo pa je na občinskem stadionu prisostvovalo vs. maši 500 tisoč ljudi. Mestni župan, budist, je z iskrenimi besedami proslavljal »sladko Marijo«. Koliko ganotja je zbudil neki mohamedanec, ki se je na vsak način hotel spovedati, in ker mu ni bilo dovoljeno prejeti sv. zakramente, se je pričel javno obtoževati svojih grehov pred kipom svoje drage Matere, kakor jo je sam imenoval. Sploh tvorijo prizori Marijinega obiskanja med mohamedanci posebno poglavje v zgodovini Fatimske Kraljice, tako da je celo ameriški škof F. Sheen dejal ob neki priliki, da Marija ni prišla samo za spreobrnjenje Rusije, temveč tudi za spreobrnjenje 350 milijonov mohamedancev.

V južni Afriki pa, kjer vlada brezobzirno plemensko razlikovanje, se je ob Marijinem romanju prvič zgodilo, da je ta predsodek docela odpadel. Ljubezen do Marije je povezala bele in črne, prtilkavce in hindujce, skratka: srca najrazličnejših rodov in veroizpovedi je vsaj takrat družila ena in ista silna ljubezen do božje Matere.

V Umntati se je anglikanska delegacija odpravila k škofu, da ga zaprosi za dovoljenje, da bi se Marijin kip ustavil v njihovi katedrali. Seveda jim škof ni mogel ustreči; dosegli pa so, da je prevedel

Širite „Katoliški glas“

Zlatomašnik msgr. V. Zupančič

Častiti monsignor Zupančič Valentin je bil rojen 14. 2. 1883 v Mostah pri Ljubljani. Solal se je v Ljubljani, kjer je leta 1903 dokončal gimnazijo in šel nato v ljubljansko bogoslovje. Novo mašo je pel v cerkvi sv. Petra v Ljubljani dne 21. 7. 1907.

Bil je eno leto kaplan v Mokronogu na Dolenjskem, zatem kaplan v Dovjem pod Triglavom na Gorenjskem. Od tod je bil poklican v Ljubljano.

Leta 1920 je šel na deželo, v Polhov gradec za župnika ter ostal do leta 1927. 24. 2. 1927. je nastopil misijonsko službo med slovenskimi rudarji v Pas de Calaisu (severni Franciji), kjer deluje še danes.

Od duhovniške službe je preživel 20 let v domovini in 30 let v Franciji.

Bog blagoslovi v njegovem 75. letu življenja vse storjeno delo in ga ohrani še mnogo srečnih let.

Mi se pa še posebno najlepše zahvaljujemo za vse, kar je storil za nas izseljence na tujem in za naš nezpozabni rojstni kraj.

Prihodnja napovedana jubilejna proslava naj bo velik in lep izraz naše hvaležnosti.

Zveza katoliških društev poroča, da bo svečano jubilejno slavje dne 8. septembra 1957 v Lievin-u (Pas de Calais) v severni Franciji.

K obilno številni udeležbi vljudno vabi zvezni Odbor!

šel mimo katedrale —. Ko se je Marijin kip približal katedrali, so se na stečaj odprla vrata in protestanti so se z gorečimi bakljami pridružili sprevedu.

Ko se je romanje bližalo Addis Abebi, niso dali nobenega predhodnega obvestila za sprejem. Iz previdnosti jim ni kazalo, da bi se ustavili. Vest pa se je bliskovito razširila in koptski kristjani so trumoma prihiteli in z nezasišanim navdušenjem sprejeli »Gospo z zapada«. Sam Neguš je povabil romarski odbor v cesarsko palačo in jim dejal: »Etiopija ljubi Devico! Hvaležen sem vam, da ste fatimsko Gospo prinesli prav do nas in da jo je moje ljudstvo častno sprejelo. Devica prinaša mir in tega je Etiopija bolj potrebna kot vsaka druga država...« Izročil jim je za Marijo srce iz čistega zlata.

Nič manjše ni bilo Marijino zmagoslavje v Novem svetu. V mestu Buffalo je le nekaj tisoč katoličanov, za Marijin mimohod pa se je zbralo vsaj 200 tisoč ljudi. »Največja ljudska manifestacija v zgodovini mesta«, je zabeležilo policijsko poročilo.

V Plainfieldu (New Jersey) je anglikanski pastor naročil svojim župljanom, naj se v obilnem številu udeležijo Marijinih slavnosti. — V drugem mestu Flora, kjer je samo 200 katoličanov, je lastnik (protestant) tamkajšnjega dnevnika dal postaviti pred poslopjem svojega uredništva oltar in prosil, da bi se od tam oznanilo ljudem »fatimsko sporočilo!«

Ameriška revija »LIFE«, ki izhaja dnev-

no v 8 milijonov izvodih, je poslala svojega izrednega dopisnika v Fatimo, ki je za list sestavil podrobno in izčrpno poročilo o Marijinem romanju, opremljeno s številnimi slikami. Nekaj čudežnega je imelo na sebi tudi spreobrnjenje lastnice tega dnevnika gospe Clare Booth-Luce, bivše poslanice Združenih držav v Rimu.

V Pakistanu so mohamedanci skoro blazno tekmovali s katoličani: okrasili in razsvetlili so vsa poslopja in javne lokale. V Patmi so Marijin kip prenašali na slonu, kateremu so sledili še trije drugi sloni: z elegantnimi kretinjami dolgih rillec se je zdelo, da spoštljivo pozdravljajo »Lepo Gospo«. V Mozambicu se je po Mariji izvršilo veliko spreobrnjenj. Skupine mohamedancev so čakale na Marijin spreved, ga ustavile in njihov predsednik se je v imenu vseh spremljevalcev poklonil Mariji.

Koder koli se je pojavil kip fatimske Kraljice, povsod isto navdušenje: strnjene množice so enodušno proslavljale Marijo. Neka nevidna moč je privabila k Mariji vse: malo in veliko, brez razlike stanu ali vere. Seveda ni rečeno, da so vse te nepregledne množice tudi že spreobrnjene. Toda po Mariji se vedno pride do Jezusa. In, ali ni tolažilno, da so se ljudstva po vsem svetu v taki meri in s tako apostolsko gorečnostjo odzvala Marijinemu vabilu za spreobrnjenje Rusije ter za svetovni mir? Po pravici je dejal neki misijonski škof: »Česar ni storil Sin v teku stoletij, to je storila Njegova Mati v nekaj dneh!«

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

NAGRADA ZA LJUBLJANSKO OPERO

Akademija Charles Gross v Parizu, ustanovljena za ocenjevanje svetovne proizvodnje gramofonskih plošč in podeljne vsako leto posebno nagrado, je odločila, da letošnji njen »Gran Prix« pripade plošči »Ljubezen do treh oranž«. Je to opera ruskega skladatelja Prokofijeva, ki jo je predvajalo ljubljansko operno gledališče lani z velikim uspehom na »Holandskem festivalu«, a naravnost viharan uspeh pa je z njim doživela v pariški Veliki operi. Ljubljansko izvedbo je posnela na plošče svetovno znana trdka »Phillips«. Vodstvo trdke je k uspehu čestitalo ljubljanskemu dirigentu Bogu Leskoviču, ki je izvedbo pripravil in dirigiral. — Pariška opera je povabila ljubljansko, da letos zopet gostuje s kako slovensko skladbo.

PRIZNANJE SLOVENSKEMU ARHITEKTU

Arhitekt Niko Kralj, šef konstrukcijskega oddelka tovarne pohištva »Stole v Duplici«, je na mednarodnem natečaju načrtov za moderno pohištvo v italijanskem središču za proizvodnjo pohištva v Cantuju, dobil dve prvi nagradi in eno drugo. Arhitekt Niko Kralj se je udeležil tega svetovnega natečaja, ki je obsegal 6 kategorij, s tremi predlogi. Z načrtom za pohištvo za ureditev treh prostorov, jedilnice, dnevnice in spalnice, je v prvi kategoriji dobil prvo nagrado. Prav tako je dobil prvo nagrado tudi v kategoriji za montažno izvozno pohištvo v 6 kosih. V četrti kategoriji, kovinskem pohištvu, pa mu je bila priznana druga nagrada. Nagrade za vse tri kategorije so znašale 2 milijona lir. Pri natečaju je sodelovalo več sto arhitektov iz 18 držav, v razsodišču pa so bili trije znani italijanski arhitekti, 1 Nemeec in 1 Anglež. Nagrajeno pohištvo v industrijski izdelavi podjetja »Stole« bo pozneje tudi razstavljeno na mednarodni razstavi pohištva v Cantuju. Vsekakor je to zelo lep uspeh slov. mladega konstruktorja.

HRVATJE SO GOSTOVALI NA KOROSKEM

Gradišćanske Hrvatice in koroške Slovence je čl. 7 avstrijske mirovne pogodbe kar najtesneje povezal v skupni borbi za priznanje narodnih pravic. Da medsebojne stike utrdijo, so sklenili izmenjavo kulturnih nastopov. Tako je na Vnebohodu in nedeljo prej gostovalo Hrvaško kulturno društvo s svojimi pevci, tamburaši in plešalci v Bilčovsu in v Šmihelu nad Pliberkom. Na obeh prireditvah se je zbralo silno veliko ljudstva.

Iz Šmihela so Hrvatje odpotovali v Salzburg, kjer so z melodijo, pesmijo in godbo zastopali avstrijsko zvezno deželo Gradišćansko (Bürgenland) na salzburskem velesejmu. V Salzburg jih je poslala deželna zvezna vlada.

PO 40 LETIH SE JE OGLASIL IZ RUSIJE

Ko je kanalski poštar nesel Bevcarjevi družini v Bodrežu pismo z ruskimi znamkami in pečati, se je gotovo radoveden izpraševal, kdo je neki, ki piše v Bodrež iz Rusije. A še bolj so se začudili pri Bevcarjevih, ko so pismo odprli in iz mešanice slovensčine in ruščine razumeli, da jim piše stric BEVCAR Josip, ki je bil v prvi vojni zajet od Rusov in ni potem dal več glasu od sebe. Sedaj se je po 40 letih prvič zopet oglašil in pisal domov sestri, da se je poročil in da ima otroke, ki so že veliki. In kot posebno čudo sporoča, da imajo sedaj na Ukrajini bel kruh in da ob nedeljah plešejo. Pismo pa zaključuje s starim slovenskim pozdravom: Zbogom!

Se lepše bi bilo, ko bi mogel pozdraviti: Na svidenje! A tega ruski državljani ne morejo, ker jih loči neprehodna meja od ostalega sveta.

»SALOMONOVA SODBA« GRE V SLOVENIJO

Avstrijska zvezna vlada je pred kratkim poklonila Narodni galeriji v Ljubljani podobo slikarja Franca Kavčiča »Salomonova sodba«, ki se je doslej nahajala v dunajski državni galeriji, ker kot delo slovenskega umetnika spada v slovenski kulturni krog.

Franc Kavčič je bil pred poldrugim stoletjem eden izmed največjih slikarjev svojega časa. Njegov rod je izviral iz hribovite Tolminske, a on sam je bil rojen v Gorici leta 1762. Razgibano življenje je nadarjenega mladeniča pripeljalo daleč po širnem svetu. Nad 7 let je bival v Rimu, kjer je svoje umetniško znanje izpopolnjeval ob velikih klasičnih zgledih. Tam se je spoznal tudi z Goethejem, ko se je nemški pesnik na svojem »Italijanskem potovanju« mudil v Večnem mestu. Kasneje je bil dobrih 29 let profesor na dunajski umetniški akademiji, a zadnjih 12 let svojega življenja je bil celo njen rektor. Umril je leta 1828, kot slavjen mojster klasične slikarske šole. Umetniški kritiki ga obenem s Francezom Davidom in Angležem Walterjem stavijo med vrhove te umetniške smeri. Njegova dela so raztresena po vsej Evropi, le v Sloveniji nimajo skoraj ničesar pomembnega iz zakladnice njegovih umetniških ustvaritev. Pred časom je direktor ljubljanske Narodne galerije dr. Karel Dobida sporočil direktorju Avstrijske galerije na Dunaju, dr. K. Garzarolli v. Thurnlacku željo glavne slovenske slikarske ustanove, da nabavi kako pomembnejše Kavčičevo delo. Dr. Garzarolli v. Thurnlack, ki je rodom iz Notranjske in se svojega slovenskega izvora prav rad spominja, je za željo predstavnika ljubljanske Galerije pokazal polno razumevanje. Izbrali so »Salomonova sodba« in na njegov predlog je potem avstrijska vlada sklenila, da sliko podari slovenski ustanovi.

(Kor. kron.)

ZANIMIVO ODKRITJE

Ko so podrli v Bogotā del cerkve svete Neže, so našli na grob Jožefa Celestina Mutis, duhovnika in zdravnika, prirodopisca in lekarnarja, ki je bil zelo znan v 18. stoletju. Iz rodne Španije je odpotoval v Kolumbijo, kjer je raziskoval zdravilne rastline in odkril med drugim uspešen način borbe proti malariji s kininom. Brez njegovega znanstvenega dela bi se danes težko uspeli v borbi proti tropskim boleznim.

»NEDELJSKE SESTRE«

Tako se imenujejo dekleta, ki so v paderbornski škofiji z veseljem sprejele dolžnost, da ob nedeljah nadomestijo postrežnice pri bolnikih, da morejo te iti k sveti maši. Je to nov način apostolata, ki je zajel precejšnje število deklet in se lepo razvija.

POVELJNIK PAPEŽEVE ČASTNE STRAŽE

Za novega poveljnika svoje častne straže je sv. oče imenoval princea don Marija del Drago. Za novega poveljnika celotne papeške švicarske garde pa je bil imenovan dr. Robert Nunlist, ki je 13. junija prevzel poveljstvo.

NOVE PRIJAVE ZA LURD

Časopis lurskega svetišča javlja, da se je za prihodnje leto priglasilo že 310 romarskih skupin. Računajo, da bo prihodnje leto obiskalo Lurd nad 10 milijonov ljudi.

NADSKOF CIEPLAK

Zaključili so proces o spisih božjega služabnika Janeza Cieplak-a, nadškofa iz Wilne. Podoba tega junaškega škofa je brez dvoma ena najlepših med poljskimi duhovniki. Leta 1903 je bil posvečen za pomožnega škofa v Mohilevu. Trikrat je obiskal katoliške cerkvene občine po Si-

Prof. dr. Boris Furlan

V Radovljici na Gorenjskem je dne 10. junija umrl tržaški rojak ter univerzitetni profesor dr. Boris Furlan. Slovenski poročevalce je prinesel o njem le osmrtnico, ki so jo dali v list pokojnikov otroci in sorodniki. Nekateri tržaški časopisi so izgubo dr. B. Furlana samo omenili, čeprav trdijo o sebi, da so silno veliki tržaški rodoljubi. Le »Demokracija« je pokojniku posvetila daljši članek. Ta nam tudi da razumeti, zakaj tako različno poročanje ob smrti moža, ki je končno sledil vse življenje svoji vesti, čeprav ga mi nismo mogli vedno odobravati v njegovem nastopanju. Našim bralcem in drugim v pouk, kaj čaka one, ki komunizmu nasledajo, objavljamo po »Demokraciji« glavne podatke iz življenja pok. dr. Furlana.

Pokojni je bil rojen v Trstu pred 63 leti. Njegov oče je bil državni pravnik za časa Avstrije in Furlanova družina je uživala med tržaškimi Slovenci poseben ugled. Pokojni Boris se je posvetil pravnim naukom. Odvetniško prakso je delal pri dr. Abramcu in pri dr. Wilfanu v Trstu in je končno prevzel tudi Wilfanovo pisarno, ko se je ta izselil iz Trsta. Dr. Boris Furlan je bil več let urednik »Pravnega vestnika«, ki ga je po prvi svetovni vojni izdajalo tržaško društvo »Pravniki«. Že v Trstu se je pripravil za profesuro na univerzi in po svoji izselitvi v Jugoslavijo je postal docent na pravni fakulteti ljubljanske univerze.

Dr. Boris Furlan je bil kot vsi, ki so izšli iz življenja in kroga tržaških Slovencev pred in po prvi svetovni vojni, zaveden Slovenec in demokrat, ki je ljubil svoj rod in svobodo in ki je videl v pravi demokraciji napredek človeštva in pot v boljšo bodočnost.

Tak je bil pokojni dr. Boris Furlan do izbruha druge svetovne vojne. Tedaj pa so vojne vihrane in revolucionarne ponorelosti marsikateremu Slovenceu izbile kompas iz rok...

Meseca marca 1941 je dr. Boris Furlan odšel z družino v Carigrad in od tu v Palestino in Južno Afriko; nato pa v Združene države. Tam je vneto seznanjal ameriške Slovence z razmerami v domovini in jih vzpodbujal za borbo proti kupaatorju. Leta 1943 je stopil v vlado Slobodana Jovanovića in odšel v London.

ŽENSKI KOTIČEK

O despojni ženskega sveta

V začetku posta je sv. oče Pij XII. sprejel v posebni avdienci postne pridigarje rimskega mesta ter imel nanje poseben nagovor. V tem govoru je med drugim opozoril pridigarje na nemoralnost, ki se je razpasla v rimskem mestu. Kot primer je navedel neki lepak, ki so ga prav tiste dni nalepili po rimskih ulicah in ki je v izredno velikem formatu kazal znano filmsko igralko B. Bardot v moralno zelo neprimernem zadržanju. Opozorilo sv. očeta je izzvalo veliko polemik v Italiji in izven nje, posebno so časopisi takrat razpravljali o tem, kaj je nemoralno in pohujšljivo in kaj ni. Bardot se seveda ni nič poglobljala in je še naprej razkazovala svoje ženske »šare« v nekem novem filmu, v katerem se menda štirikrat sleče. Zato so ji vzdeli pridevek »miss spogliarello« (spogliarsi = slačiti se).

Ta nova iznajdba Francozinje Bardotove je našla takoj posnemovalk tudi v Trstu.

Eden najnesrečnejših je bil nedvomno Janez Krstnik Gobel, katerega so bili prekučuhi postavili za nadškofa v Parizu. Dne 13. marca 1791 je teatralično vkorakal v cerkev Naše Gospe¹⁾; z njenih stolpov so vihrale zastave revolucije. Obdajala ga je tuleča in vriskajoča množica in spremljala ga je godba narodne garde. Svoje prvo pastirsko pismo je začel z besedami:

»Janez Krstnik Gobel, prej po božjem usmiljenju in milosti svete stolice škof v Lydda (na ta naslov je bil posvečen), sedaj po učinku ustave, po milosti volivcev in izreku sodišča škof v Parizu.«

Tako se je začelo pastirsko pismo, s katerim je Gobel ljudskega junaka Mirabeauja²⁾ povzdignil med cerkvene očete. Tako globoko lahko pade, kdor pozabi na božji strah in se začne bati ljudi. Tiste dni pa v Parizu ni bilo nobenega bednejšega in nesrečnejšega človeka kot je bil revolucionarni škof.

2. septembra 1892 je zdvijal ves pekel proti nezaprteženim duhovnikom. Vse se je že dolgo pripravljalo po načrtu. Oborožili so tolpe plačanih zločincev, ki so čakali samo na zadnje znamenje, da bi udarili.

¹⁾ Notre Dame, še danes pariška stolnica. — Gobel je bil resnični odpadnik. V novembru 1793 je v konventu, takratnem državnem zboru, s svojimi duhovniki vred odložil rimsko obleko. Cerkev Notre Dame je postala tempelj razuma. Gobel kazni ni ušel. Že v aprilu 1794 je prišel pod giljotino.

²⁾ Grof Mirabeau (izg. Mirabó), zmeren revolucionar, nadarjen, a neznačajen politik, nemiren duh. Umrl je 2. aprila 1791, preden je nastopila doba strahot. Mirabeau je bil zelo priljubljen. V začetku revolucije je igral eno prvih vlog.

Določila goriškega kvestorja

Italijanska javnost se je nekoliko zganila v zadnjem času in organi javne varnosti so nastopili tu in tam, čeprav ne vedno z uspehom, kot priča tržaška razsodba. Kljub temu hočemo opozoriti na določila goriškega kvestorja, ki jih je izdal za varstvo dostojnosti in javnih kopalnic. Glasijo se:

1. Prepovedano je kopanje v morju, rekah ali v stoječih vodah brez primerne kopalne obleke.
 2. Prepovedano je slačiti se na prostem, muditi se v kopalni obleki izven krajev določenih za kopanje. Prav tako je prepovedano plesati v kopalnih ali podobnih oblekah na katerem koli kraju in tudi v plesnih dvoranah, četudi bi bile te v notranjosti kopalniških zgradb.
 3. Obleke za kopanje in sončenje naj bodo take, da ne žalijo čuta sramežljivosti in morale.
 4. Sončne kopeli se morajo vršiti v notranjosti ograjenih prostorov in ne smejo postati grdo razkazovanje.
 5. Pri tako zvanih lepotnih tekmovanjih in pri volitvah raznih kraljic je prepovedano nositi kopalno obleko v dveh kosih; predpisuje se vsaj kopalna obleka v enem kosu. Takih tekmovanj se ne smejo udeležiti in ne smejo pri njih sodelovati mlajši izpod 18 let.
 6. Lastniki javnih kopalnic morajo imeti na vidnem prostoru razobešen ta razglas.
 7. Člani javne varnosti so dolžni poskrbeti, da se bo to razglas strogo izvajal.
- V Italiji imamo torej zakone, ki čuvajo javno moralo, le da se jih pošteni premalo poslužujejo. Ko bi bilo več pogumnih ljudi, ki bi se manj z besedami škanjalizirali in rajši bolj posegali po sredstvih, ki jih nudi zakon, bi bilo gotovo več dostojnosti in javnosti.

Papež in Slovenci

Papež je proti Slovincem!
Ste že kdaj slišali ta očitek, ste ga morali celo sami izreklj?

A od kod izvira ta kleveta? Odgovarjajo: Papež se ni zanimal za nas, ni preprečil tega in onega, se ni naučil slovenščine, in tako dalje.

Kaj naj odgovarimo?
Kdo se je bolj potrudil, da bi se preprečila druga svetovna vojna, kakor prav Pij XII.? In kaj so potem rekli? Da je blagoslovljal orožje; da je celo podpiral vojno in kupoval orožje. Prav tako so trdili, da je prejšnji papež Pij XI. držal z nacisti, čeprav je ravnal in izdal v nemščini encikliko, ki je nazivem obsojala.

Človek se kar strese, če pomisli, kolikim našim ljudem je tako govorjenje zastrupilo veselje do Cerkev in koliko jih je odtrgalo od verskega življenja. Rajši so verovali sovražniku kakor pa Cerkvi, kateri so bili obljubili zvestobo. In zato je bilo zanje neizogibno, da so padli v plen tistim, ki so hoteli na sovraštvo do Boga in do Cerkev graditi boljšo bodočnost našemu narodu.

Stojnost. Saj je bilo razvideti iz polemike, nastale zaradi opozorila sv. očeta, da je večina časopisov grajala papeža in ne »miss spogliarello«. Papeža so grajali, češ da se vtika v zadeve, ki njega nič ne brigajo. Tudi razsodba tržaškega sodnika pričča, da smo izgubili smisel za moralnost in nemoralnost, da nič več ne ločimo, kaj je primerno za javnost, in kaj je samo za intimno dogajanje med štirimi stenami.

SLABO VREME IN VROČINA PO SVETU

Medtem ko je pri nas v zadnjih dneh nastopila huda vročina, poročajo iz Piemonta, Avstrije, Francije in Švice o velikih poplavah, ki so zahtevale tudi več človeških žrtev.

Najbolj prizadeta je okolica Turina ter dolina Aosta in Susa. Sila vode je odnesla več mostov, porušila nekaj hiš in poplavela velika področja. V dolini Stura je bilo več vasi popolnoma izoliranih. Zlasti je narasla reka Pad, ki je na več krajih predrla nasipe.

Silne poplave so zajele tudi vzhodno Tirolsko in Koroško, kjer so izgubile življenje štiri osebe. Škoda cenijo nad 600 milijonov lir. Železniški promet med Lienzom in Italijo je prekinjen. V dolini Defreggen je prebivalstvo skupno z 250 turisti zaradi poplav odrezano od sveta. Porušilo se je tudi nekaj hiš in škoda na privatni imovini je ogromna.

Najhujše pa je bilo v okolici Pavije. Tu je v nedeljo 16. junija v zgodnjih popoldanskih urah strašen ciklon skoro popolnoma uničil naselja v Oltre Po, deset km od Pavije. Vihar je začel divjati ob 13.30. Med nalivom je začela padati toča debela kot jajca, kmalu nato pa je silovit zračni vrtnec začel sejati smrt in razdejanje povsod. Učinek ciklona je bil strašen. V dveh vaseh je do tal porušil polovico hiš, izruval električne drogeve, drevesa in uničil polja in vinograde. V Rebecco Pavese je ciklon zadel ob visok cerkveni zvonik in ga prelomil na dva kosa, da se je zrušil kot bi bil iz lepenke. Komaj uro prej se je v cerkvi končala zadnja nedeljska sv. maša. Zvonove je ciklon zagnal pol km daleč, nato se je s silovitim hrumenjem

razbesnel nad vasjo, kjer je uničil 80 od sto hiš. Ciklon je zahteval tudi 5 smrtnih žrtev in nad 50 ranjenih. Vendar se je bati, da bo žrtev še več, ker so nekateri tudi nevarno ranjeni.

50-LETNICA ČASOPISA ZA SLEPCE

V Londonu je letos praznoval svojo petdesetletnico najstarejši časopis za slepce na svetu tednik »The National Braille Mail«. Tiskajo ga v 1400 izvodih, toda njegov vpliv je znatno večji, kajti računajo, da vsak izvod čitajo približno trije slepci. Vsaka številka vsebuje le okrog 4.500 besed, a ima kljub temu okrog 20 strani. Cena je zelo nizka, zato znaša letni primanjkljaj uprave okrog 40.000 funtov. Ta primanjkljaj krije društvo za pomoč slepcev in s tem vrši svojo človečansko nalogo, za katero je bilo ustanovljeno, kakor je izjavil generalni tajnik John Collyan. List prejema proti zelo majhni odškodnini vsi registrirani slepci na Anglškem.

Marijanišče na Opčinah

vstopa s prihodnjim šol. letom šele v 5. leto svojega obstoja kot katoliški vzgojni zavod slovenske mladine na Trzaskem. Pred letom 1953. je bilo Marijanišče zavetišče sirotam raznih narodnosti, ki je z veliko požrtvovalnostjo skrbel zanje g. Bele; imel je tudi do 40 sirot in to v prostorih, ki so se od sedanjih ločili kot dan in noč.

Marijanišče v sedanji obliki je vzgojni zavod, namenjen zlasti dijakom srednjih šol. Ne razpolaga z denarnimi sredstvi iz državnih blagajni kot toliko drugih zavodov v našem mestu, marveč se vzdržuje in napreduje iz žrtev delavnih ljudi. Stari prispjevajo za svoje sinove v zavodu po svoji gospodarski zmogljivosti. Precej fantov uživa tso oskrbo ob zelo znižani vzdrževalnini. Za kritje primanjkljaja za te revne gojence gre nekaj od onega denarja, ki ga ob kvartnih nedeljah zbera naše župnije. Upravni odbor Marijanišča kot cerkveno pravne ustanove predvideva, da bo v bližnji bodočnosti možno začeti s še kako drugo ustanovo ali akcijo, ki bo v korist našega ljudstva. Sicer pa že sedaj Marijanišče predstavlja dragoceno oporo duhovščini, ki zbira mladino; tu se je vršilo že nešteto sestankov, duhovnih obnov in zborovanj.

Na eno okoliščino naj v tem članku opozorimo! Nasproti Marijanišča se zida krasna starba ob Bazoviški cesti. Kot kaže, bo že s pričetkom novega šolskega leta odprta moderno opremljena industrijska strokovna šola. Zelo verjetno bo želel marsikak učenec industrijske šole stanovati v Marijanišču zaradi ugodne bližine. Škoda bi bila, če bi učenci strokovnih šol spodrinili v zavodu fante, ki obiskujejo gimnazijo. Zato pa vodstvo Marijanišča opozarja starše, ki namerjajo dati svojega fanta v zavod, naj pravočasno vložijo prošnjo za sprejem. Za industrijsko šolo se jih je nekaj namreč že prijavilo!

Vpisovanje gojencev v Marijanišče za šol. leto 1957-58. se je že začelo. Prošnjo morajo predložiti tudi dosedanj gojenci. Novi prošilci naj prošnji priloge še tele listine: zadnje šolsko spričevalo, izjavo domačega dušnega pastirja o vrednosti fanta, krstni list župnega urada in zdravniško spričevalo.

Prošnjo naslovite na: Vodstvo Marijanišča, Via Nazionale 89, Opčine - Trst.

2. septembra je navsezgodaj zagrmelo iz alarmnega topa, začelo je biti plat zvona, bobni so ropotali po cestah. Z mogočnim trobentanjem so oznanjevali ljudstvu, da je domovina v nevarnosti. Tedaj so plačani razbojniki navalili na ječe in vlomili vanje. Okoli dve sto duhovnikov so naložili na vozove ter jih odpeljali v benediktinsko opatijo, kjer naj bi bili sojeni. Pred vrati zaporov so sprejeli spoznavalce tisočglasni rohneči kriki. Besneži so skočili na vozove ter začeli kruto psovati in trpinčiti jetnike. S sekirami, sabljami in kovaškimi kladivi so tolkli po njih. Neki duhovnik se je skušal rešiti. Skočil je z voza v množico, a so ga takoj zadavili. Drugemu in tretjemu se je zgodilo isto. Pred vrati opatije so potegnili nesrečneže z voz, jih tirali na samostansko dvorišče, kjer jih je pozverinjena tolpa skoraj do zadnjega pobila.

Isti dan je drhal napadla karmeličanski samostan, v katerem je bilo zaprtih sto osemdeset duhovnikov.

Zaprti škofje in duhovniki so se pogumno in odločeni, da umrejo, zbrali na samostanskem dvorišču okoli 87-letnega nadškofa iz Arles, ko so prekučuhi kot živali pridivljali nadnje.

»Kje je nadškof iz Arles?« je zaklical grd, hripav glas in vsa tolpa je zakričala za njim: »Kje je nadškof iz Arles?« Preden pa se je sivi cerkveni knez mogel preriti skozi gnečo, je stopil naprej nekdo drugi, duhovnik de Pannonie, da bi umrl namesto svojega škofa. Že so se dvignile sekire in sablje nad glavo junaškega duhovnika, ko je prišel iz gneče nadškof. Stopil je naprej in rekel:

»Jaz sem tisti, ki ga iščete; če pa iščete mene, potem pustite te, da odidejo.« Prizor v vrtu Getsemani se je ponovil. Poživljena drhal je za hip obstala; nato pa je nadškofa zadela sablja po obrazu, da se je ves krvav zgrudil.

»Moje življenje za Gobela!« je umirajoči zaklical. Nato mu je sulica preboda prsi. Množica ga je potem poteptala. Zatem je tolpa planila na druge duhovnike ter jih pobila, razmesarila in pohodila sto petdeset. Le malo jih je ušlo tej strahoti¹⁾.

Isti večer je imel škof Gobel nenavaden obisk. Nekemu zakrinkanemu možu se je posrečilo, da je prišel do njega. Odločno je stal pred škofom, ki je buljil vanj in se od strahu tresel.

»Škof Gobel, prinášam vam pozdrav mučencev!« je rekel z globokim glasom.

»Kdo ste?« je vprašal škof jecljaje.

»Vaša vest sem! Odložite dostojanstvo, katerega vam ni dal Bog temveč satan! Delajte pokoro! Preključite prisego in umrite kot mučenec!«

¹⁾ Ti dogodki so v zgodovini francoske revolucije znani pod nazivom »septembrsko klanje«, ki je trajalo od 2. do 6. septembra 1792. Ukaz za klanje je dal izvršni odbor v občinski hiši. Danton, ki je bil takrat minister za sodstvo, ni nič storil, da bi se to klanje preprečilo. Umorjenih je bilo pri tem divjanju okoli 1300 jetnikov; med njimi so bili duhovniki, plemiči, privrženci kraljeve in podobnih ljudje.

Povečanje bolnice pri Sv. Ivanu

Tržaškemu občinskemu svetu so predložili v odobrenje načrt za štiri nove stavbe, ki bodo povečale kompleks stavb, ki služijo za bolnico pri Sv. Ivanu. Kakor hitro bo ministrstvo za javna dela odobrilo načrt, bodo začeli z deli. Dve stavbi bosta služili za opazovalnico umsko bolnih, ostali dve pa kot bolnici za pljučno bolne. Tako se bo bolnica pri Sv. Ivanu, ki služi za vse mesto in okolico, povečala za 200 postelj.

Pred otvoritvijo velesojma

V teku so že zadnje priprave za otvoritev tržaškega velesojma. Uprava si je zagotovila veliko udeležbo dveh najvažnej-

50-letnico tega društva. Dne 29. junija se bodo zbrali v Sežani, da se oddolžijo spominu na to društvo, ki je tako tesno povezano s kulturnim udejstvovanjem starejših tržaških izobražencev. V Trstu pa bo izšla revija v spomin na ta jubilej.

Devin

Ob zaključku šolskega leta so imele vse naše slovenske šole v Devinu in Štivanu ter v Medjvasi prav lepe prireditve in v Devinu tudi šolsko razstavo ročnih del. Prireditve in razstava so jasno pokazale, kaj vsega koristnega se naši otroci naučijo v naših šolah, ki jih vodijo zares vestni in sposobni učitelji. Stariši, veseli nad uspehom in napredkom svojih otrok, se

Šolski uspehi

Na naših srednjih šolah je letošnje šolsko leto pri kraju. Sedaj se vrše samo še končni dve pa kot bolnici za pljučno bolne. Tako se bo bolnica pri Sv. Ivanu, ki služi za vse mesto in okolico, povečala za 200 postelj.

O uspehih pri končnih zaključnih izpiti na nižjih in višjih srednjih šolah bomo poročali ko končnih izpiti.

Srednje šole so izdale skupno izvestje, ki kaže pregled učencev, učnih moči, udejstvovanja in prinaša tudi slike maturantov. Izvestje je lep spomin vsakemu dijaku in zgodovinski vir poznejšim rodovom, ki se bodo bavili z življenjem slovenskih srednjih šol na Tržaškem.

Šola:	Prisotnih ob koncu leta:	Izdelali:	Popravni izpit jih ima:	Padlo:	Neocenjeni:	Zaključni izpit imajo:
Višja gimnazija	197	88	62	2	4	41
Učiteljske	52	23	12	—	1	16
Trgovska akademija	201	98	79	3	—	21
Nižja gimnazija	291	136	49	3	3	100
Ind. strok. šola	170	60	33	16	5	56
Trg. strok. šola	103	36	13	9	6	39
Ind. tečaj - Nabrežina	60	30	14	2	—	20
Ind. tečaj - Opčine	85	24	25	5	1	24
Trg. tečaj - Prosek	13	7	3	2	1	—
Trg. tečaj - Katinara	20	12	4	4	—	—
Ind. tečaj - Dolina	52	18	14	3	—	17
Skupaj	1244	532	308	49	21	334

ših držav tržaškega zaledja: Avstrije in Jugoslavije. Nedavna italijansko-avstrijska konferenca za pospeševanje pristaniškega prometa je mnogo pripomogla k večjemu zanimanju Avstrije za letošnji tržaški velesojem. Poleg Avstrije in Jugoslavije bo zastopanih na velesojmu še 22 drugih držav. Iz Jugoslavije se je javilo 56 podjetij, ki bodo na velesojmu razstavila svoje proizvode, med temi je pet lesnih podjetij. Rimsko ministrstvo je zvisalo jugoslovanski kontingent na 300 milijonov lir, to je za 100 milijonov več kot lani.

Lepi uspehi kriškega rojaka

Pred nedavnim je prišel na obisk v svoj rojstni kraj, Sv. Križ pri Trstu, izseljenec Viktor Sulčič. Pred 24 leti se je kot komaj diplomiran arhitekt podal čez morje v Argentino, da bi mu tam bila sreča milejša kot na domačih tleh. Sprva se je moral boriti z nešteti težavami. Leta 1926 se je udeležil natečaja za zgradbo nove hipotekarne banke v argentinski prestolnici. Dobil je prvo nagrado v znesku 125 tisoč dolarjev. Toda še preden mu je bila nagrada izplačana, je padla tedanja vlada in naslednica ni hotela o izplačilu nič slišati. Arhitekt se je zatekel na sodišče in tako postal znan po vsej Argentini in Južni Ameriki. Naročila so kar deževala. Doslej je napravil okrog 125 načrtov za različne velike stavbe.

Vrnitev jug. beguncev

Italijanski listi poročajo, da so v soboto 15. junija italijanske oblasti vrnilo preko bloka pri Fernetičih več desetih beguncev, med njimi tudi nekaj žensk. Italijanske oblasti opravčujejo to vrnitev s tem, da vsi vrnjeni begunci niso prišli v Italijo iz političnih razlogov, temveč le zato, da bi si v Italiji izboljšali svoj gnotni položaj. Znano pa je, da Italija sprejema le politične begunce. Močni oddelki policije in policijski psi so bili razvrščeni vzdolž vse poti do bloka pri Fernetičih, da bi preprečili morebitni upor zavrženih. Vendar pa ni prišlo do nobenih neredov, ker so vrnjeni begunci mirno prešli mejo in šli tako svojimi novimi usodi naproti.

Za omejitev prometnih nesreč

Ministrstvo za promet bo organiziralo v Trstu od 23. do 30. junija teden prometa. Teden prometa ima namen, prikazati prebivalcem najnovejšo prometne določbe. Po javnih lokalih so postavili svarilne slike o prometnih nesrečah.

Petdesetletnica „Balkana“

Pred 50 leti so ustanovili v Trstu Slovensko akademsko društvo „Balkana“, ki je vse do dobe fašizma plodovito delovalo. Fašizem ga je zatrl, a kljub temu še žive člani tega društva, ki hočejo proslaviti

iskreno zahvaljujejo vsemu učiteljstvu in jim želijo dobre počitnice.

V soboto 15. t. m. sta se v Štivanu poročila Fattori Aldo in Koeman Nerina. Bila je prav lepa in slovesna poroka v cerkvi, kjer je nevesta bila pevka in upamo, da bo še v naprej. Novoporočencema naj ljubi Bog blagoslovi življenjsko pot in izpolni želje poročenega dne!

V nedeljo bomo v Štivanu praznovali našega cerkvenega zavetnika sv. Janeza Krstnika. Že v starih časih so verniki od blizu in daleč hodili v Štivan na božjo pot; tudi letos vabimo romarje na ta zgodovinski kraj, da skupno počastimo velikega svetnika in pripravljalec poti Jezusu, s prošnjo, da bi pripravil pot Jezusu tudi med nami, da ne postanemo novi pogani, ampak se vrnemo k Bogu.

Egiptovski konzul v Trstu

Egiptovska vlada je sklenila odpreti v Trstu egiptovski konzulat.

Pretrsljiva smrt v Saležu

Neurje, ki je v sredo 12. t. m. zvečer grozeče divljalo, je v naši vasi terjalo smrtno žrtev.

Komaj 38-letni Škrlič Alojzij Jožef iz Saleža, veren in skrben družinski oče in podjeten kmečki posestnik se je tistega usodnega večera odpravil med nevihti v hlev k živini, da bi ugotovil, če je vse v redu, ko ga je nenadni udar strele podrl, da se je zgrudil umirajoče na tla.

Na kraj nesreče je takoj prihitela žena, ki je klicala na pomoč. Prihiteci so sosedje in poklicali č. g. župnika, ki je kmalu nato prišel in mu podelil sv. poslednje olje, in nato tudi zdravnika, ki je ugotovil smrt.

Pokopali smo ga pretekli petek popoldne ob ogromni udeležbi vaščanov in drugih ljudi iz bližnje okolice. Pokojni Pepi zapuščala žena in dva otroka: 10-letnega Justa in 8-letnega Slavka, ki ju je s pomočjo globoko verne žene krščansko vzgajal.

Naj mu sveti večna luč! Užaloščeni vдови in otrokoma naše iskreno sožalje!

Slavje v stolnici

Preteklo nedeljo je v goriški stolni cerkvi v spremstvu nekaterih sobratov in številnih vernikov obhajal 40-letnico prve sv. maše msgr. Srečko Gregorec, član goriškega stolnega kapitlja. Sv. mašo je imel ob 6. uri, ko je običajna maša za slovenske vernike. Vsa slovesnost je zelo prisrčno potekala. Gospodu jubilarntu, ki je stalen sotrudnik našega lista, še enkrat naše čestitke in voščila.

Srebrne maše

Dne 19. junija je preteklo 25 let, odkar so v goriški stolnici prejeli mašniško posevečenje sledeči gospodje: Vladimir Komac, Karel Klinton, Viktor Berce in Florijan Havla.

Č. g. Komac, sedaj župnik v Sovodnjah, je svojo prvo sv. mašo daroval 10. junija 1932 v cerkvi sv. Urha v Boveu; č. g. Klinton, župnik na Libušnjem pri Kobaridu, je istega leta pel novo mašo v Tolminu; č. g. Berce slušbuje sedaj v tržaški škofiji, č. g. Havla pa na Bukovem v tolminski okolici.

Vsem gg. jubilarntom naše iskrene čestitke!

Promocija

Na leposlovni fakulteti tržaške univerze je dne 17. t. m. promovirala za doktorico klasične filologije gđe. Nives Paludetto, profesorica na slov. nižji gimnaziji v Gorici. Naslov teze, ki jo je zagovarjala, je bil »Dvorni ženski portret za časa rimskega cesarstva«. Novi doktorici iskreno čestitamo!

Sprejemni izpit za licej

Vseh kandidatov je bilo 11. Izdelali so: Bednarich Marjan, Kleindienst Ksaverij, Komac Lučka, Šfiligoj Majda, Visintin Franka (z odliko).

5 dijakov ima popravne izpite v jeseni, 1 je bil zavržen.

Sprejemni izpit

Na Nižji srednji šoli v Gorici so izdelali sprejemni izpit sledeči:

Ambrosi Branko, Boškin Ladislav, Cernic Karel, Devetta Vojko, Dugaro Paskal, Hlede Alojzij, Klemse Vladimir, Koeman Drago, Komac Peter, Lapanja Jurko, Madon Stefan, Markocic Alojz, Miklus Darko, Mikulus David, Petarin Veneslav, Predan Aldo, Predan Alfred, Semolice Savo, Tabaj Božidar, Tence Boris, Terpin Robert, To-

kim krščanski prepričanem. V tem duhu je vzgojil tudi svoja dva sinova, izmed katerih je eden padel v zadnji vojni kot žrtev partizanov. Pokojni Čej se je rad udeleževal vseh naših pobožnosti in prireditve ter bil vedno med prvimi, ki so se vpisali za skupna romanja.

Pri zadeti družini naše sožalje, njemu pa večni počitek pri Bogu.

Podgora

Na praznik presvete Trojice smo imeli prvo sv. obhajilo. Sedemnajst družin je svoje zlate malčke prvič in na kar najbolj slovesen in prisrčen način združilo z Zvečarjem. Popoldne pa je bila za male izvoljene tudi prva prireditev na našem novem odru. Slikovito je bila podana znana Vodopivčeva eharistična pesem Nočni obisk. Vsi zavzeti smo na odru zagledali krasen oltar in nad tabernakljem razsvetljen velik kelih s sv. hostijo in vse je potem vedno bolj žarelo in blestelo z naraščajočo svetlobo. Med petjem, ki je prihajalo izza odra, je nastopila vrsta angelov in dala nov izraz sliki in melodiji. Msgr. Gregorec nam je sestavil še prizor »Angelska voščila«. Nastopilo je 7 angelčkov, ki so rajali in lepo voščili prvoobhajancem. Sledil je potem še tretji nastop angelčkov, ki so klicali imenoma vse prvoobhajance in jim kar oni izročali lepe spominke slike. Za zabavo smo zaključili še z lepim veselim filmom.

Ob tej priliki se vsi lepo zahvalujemo tudi lastniku tovarne, gospodu Antoniu Tognella iz Milana, ki je pomagal vsaj deloma kriti stroške obnove naše dvorane z darilom 300.000 lir. Bog povrni!

Med vsemi temi prazniškimi slovesnostmi in dogodki pa nam je vsem nekam težko, ko gledamo nova dela, ki jih goriška občina izvršuje, kot pravijo, za ureditev prostora pred cerkvijo. Padla so namreč velika, senčnata drevesa, posebno obe košati in spominski lipi. Obljubljajo sicer, da bodo nasadili nove lipe, bolj vstran. A za sedaj izgleda vse tako prazno in golo in povrhu še vroče, poletno sonce peče in kar slepi. Bomo videli, kako bodo zakrili in popravili marsikaj mizernega, kar je prišlo tam okoli cerkve na dan in kar preveč pada v oči.

Pa še nekaj: oznanjeno nam je bilo v cerkvi, da bo naša župnija v osmini sv. Rešnjega Telesa obhajala tako zvani Spravni teden v čast Srcu Jezusovemu, kot ga naroča g. nadškof v letošnjem pastirskem pismu. Od petka dalje bo vse večere do praznika presvetege Srca Jezusovega ob 8h zvečer sv. maša s petjem, sv. obhajilom, govorom in blagoslovom. Upamo na udeležbo čim večjega števila vernikov, ki se čutijo z božjim Srcem.

Doberdob

Dne 6. junija se je v Nabrežini poročil naš župan g. Aleksander Jarc z gđe. Ledo Cumini iz Gorice, žal samo civilno. Bog ljubezni naj bi njuno ljubezen vodil v svoji čudoviti Previdnosti tudi do zakramenta sv. zakona, ki ga je postavil za vse kristjane Jezus Kristus — Sin božji.

Zelo je razburila vso našo občino vest, da bo vojaška oblast odvzela proti odškodnini velik del vaških pašnikov med Doberdobom in Ronkami za vojaško vezhališče. Če je to neizbežno, želimo, da bi vsaj ne odvzeli rodovitne zemlje v bližini vasi.

V Trziču so splovili največjo italijansko turbinsko ladjo

V nedeljo 16. junija so v Trziču splovili največjo turbinsko ladjo, ki so jo doslej izdelale Jadranske ladjedelnice, 19.200 tonsko ladjo »Pia Costae«. Po svoji jakosti prekaša tudi vse druge evropske ladje na turbinski pogon. Slovensni splovitvi je poleg najvišjih oblasti tržiških ladjedelnic in velikega števila ljudstva prisostvoval tudi prefekt Giacinto Nitri. Ladjo je blagoslovil sam goriški nadškof msgr. Ambrosi, ki je prispeval v Trziču skupno z msgr. Soranzom. Navzoč je bil tudi tržiški župnik msgr. Foschian.

Tržiške ladjedelnice imajo v tem mesecu v načrtu velika dela: 19. junija pričetek graditve 4350 tonske motorne ladje za Jadransko pomorsko družbo; isti dan bodo izročili italijanski mornarici štiri čistilce min, ki so jih zgradili po naročilu NATO; 24. junija bodo postavili gradlje za 16.500 tonsko ladjo za Panamsko transportno družbo; dva dni pozneje pa bodo splovili drugo turbinsko ladjo 36.500 tonsko »Esso argentinac«. Končno bodo proti koncu meseca začeli z gradnjo 36.500 tonske ladje družbe Panama Transport Cy.

Žabnice

V ponedeljek 24. junija se bodo začela romanja na Sv. Višarje. Ta dan pridejo farani iz Ovtje vasi, iz Ukeve in Žabnic.

Za prihodnje leto bo gotovo obratovale vzpenjača, tako da v šestih minutah privedemo iz doline kar na Višarje!

Soseske cele Kanalske doline so v skrb, ker godna uprava noče pripoznati in izpolnjevati stare pravice do lesa. Raste v naših gozdovih.

Upravičenci, zbrani na izredni seji, so sklenili, da bodo storili potrebne korake na višjih instancah, tudi na sodišču, če bo potrebno.

V nedeljo 16. junija je bil pokopan v Žabnicah Valerio Morassi, 27-leten fant, žrtev nesreče v rajbeljskem rudniku. Rudarji so mu izkazali veliko čast s številno udeležbo pri pogrebu do našega pokopališča, kjer bo vzgledni in priljubljeni fant počival ob grobu svoje mame, R.I.P.

RAJBELJ

HUDA NESREČA

Preteklo soboto se je v našem rudniku pripetila huda smrtna nesreča, ki je zabijala življenje mladega 27-letnega rudarja Valerija Morassija iz Trbiža. Mladenič je delal 300 metrov pod zemljo, ko se je v rovu vsul nanj plaz gromača in ga zmečkal. Ko so ga izkopali izpod plazma, je sicer še bil živ, a na poti v bolnico v Videm je umrl.

Ta nesreča, ki se pridružuje drugim številnim, čeprav ne tako tragičnim v zadnjih časih, je izzvala veliko ogorčenje med rudarji, ker se zdi, da je tej in drugim podobnim nesrečam v našem rudniku predvsem kriva premajhna varnostna zaščita delavcev. Vseled tega so se zbrali voditelji obeh sindikatov in pa člani notranje komisije ter sklicali 49-urno protestno stavko. Istočasno so poslali protestna pisma na vodstvo sindikatov v Vidmu, dalje videmskemu prefektu in pa na ministrstvo v Rim. V svojem protestu zahtevajo večjo pažnjo zaščitnim napravam v rudniku. Če bi njih protest nič ne zašel, so pripravljene podvzeti nadaljnje korake.

„Katoliški glas“ v vsako slovensko družino!

OBVESTILA

OBVESTILO BEGUNCEM. V sredo dne 26. junija bo ob 15. uri delitev živeža za begunce in sicer od abecedne črke A do L vključene. Ostali bodo prejeli živež v petek dne 28. junija zjutraj ob 8.30.

SOLSKA RAZSTAVA. Drž. Nižja industrijska strokovna šola s slovenskim učnim jezikom v Trstu (Rojan, ul. Montorsino 8/III.) priredi ob zaključku šolskega leta RAZSTAVO deških in deklinskih izdelkov letošnjega leta.

Razstava bo odprta od srede dne 19. junija ob 11. uri do ponedeljka dne 24. junija t. l. vsak dan od 9. do 13. in od 15. do 18. ure.

NA MONTUZZI bo, kot smo že poročali, v nedeljo 23. jun. ob 5h pop. p. Bogomir Srebot opravil svojo prvo sveto daritev. Ta nova maša mora biti velik praznik za vse tržaške Slovence. Kdor želi, lahko pri sv. maši pristopi k sv. obhajilu. Dana bo tudi prilika za spoved.

DAROVI ZA MARIJANIŠČE: N.N. iz Trsta - Sv. Alojzij, daruje 2000 lir ob priliki krajevnega zavetnika z željo, da bi ljubi Bog tudi tja poslal domačega duhovnika.

ZA MARIJANIŠČE: Neimenovani iz Trsta 1000; N. N., Rojan 1000; Dobrotnik N. N. iz Opčin 1000; Neimenovani 1000 L. Vsem dobrotnikom Bog povrni!

DAROVI ZA SLOV. SIROTIŠČE: F. P. 2500; Neimenovana 500; N. N. 500; M. Marija 1000; Bivši najemniki »Ente Tre Venezia« 8.200 lir. Iskren Bog plačaj!

ZA TISKOVNI SKLAD: Ob obletnici smrti Alojzija Sobelja daruje g. Olga Terčon 1500 lir. Bog povrni!

LISTNICA UREDNIŠTVA

TOMAŽ: Odgovorimo prihodnjič.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

O G L A S I

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L. 20, osmrtnice L. 30, več 70% davek na registrskem uradu.